

Kultura nasilja je u NR Kini bila osobena. Maova država držala je mase u permanentnom pokretu, a mobilizacija masa protiv kontrarevolucije nigde nije bila toliko izražena. Margolin drži da je i "najveća glad svih vremena" (Margolin 1999, S. 539) od 1959. do 1961. (koja je odnela oko 43 miliona života, od čega je NR Kina je priznala 20 miliona) bila posledica masovne mobilizacije. Počelo je sa kolektivizacijom 1955/56, osnivanje narodnih komuna naređeno je 1958 ("Veliki skok") kada su pokrenuti i masovni javni radovi. Prinudni otkup žita izazvao je veliku glad i potonji uspon pragmatičara Lio Šaočija i Deng Siaopinga. U odnosu na glad Kulturna revolucija, koju Margolin deplasirano naziva "anarhistički totalitarizam" (S. 570), odnela je za kineske prilike relativno malo žrtava – između 500.000 i milion. Margolin opširno opisuje teror crvenogardejaca nad intelektualcima. Ali jedva da pominje Kuo Min Tang, a u delu o Kambodži (Margolin 1999 a, S. 643-711) ne pominje SAD intervenciju, kao što i P. Fonten (Fontaine 1999, S. 711-748) potcenjuju značaj SAD intervencija u Kubi i Nikaragvi. Ignorisanje ovih činilaca u CKK je možda prenaplašena reakcija na komunistička objašnjenja unutrašnjih sukoba spoljnom opasnošću.

Nešto je diferenciraniji Margolinov pokušaj objašnjenja "Kmerske revolucije" u Kambodži. Tu su u objašnjenja uključena tri činioca: istorija Kambodže (budističko religijsko nasleđe i tradicionalna politička kultura), međunarodni komunizam i politika NR Kine i DR Vijetnama (Margolin 1999a, S. 682), ali se ne govori o udelu SAD u građanskom ratu u Indokini. U Kambodži je bio uticajan budistički antiindividualizam prožet dubokom tradicijom kmerskog apsolutizma sa masakrima koje su vršili vladari, a ne toliko konfučijanski elitizam sa nerealnom pretenzijom za prevaspitavanjem masa. Pomenuta je i tradicionalna mržnja Kmera protiv Vijetnamaca i tradicija istrebljivanja kambodžanskih muslimana i katolika. Ali ključnu ulogu kod "ubijanja naroda" imao je marksizam. "Crveni fašizam" Pola Pota (Margolin 1999a, S. 690) regrutovao je kadrove iz KP Francuske, a uzor je u početku bio DR Vijetnam. Crveni kmeri se 1973. okreću NR Kini i metodama prevaspitavanja masa. Margolin je detaljno prikazao surovu praksu, strahote i masakre režima Pola Pota i bezdušno ponašanje njegove mlade vojske između 13 i 18 godina, tzv. "dečju diktaturu". Primitivni komunizam ispoljavao se u ukidanju škola i novca, vraćanju selu i zemljoradnji, otporu inteligenciji i "kapitalističkim zanimanjima". Fanatični marksizam-lenjinizam nasilno je preseljavao stanovništvo i ubijao ga u logorima u džungli, a sve to praćeno je kritikom i samokritikom. Margolin uočava da su "golu brutalnost, samovolju i represiju u velikoj meri podsticali lokalni vrhovi čak i kada su postupali po principima centrale" (Margolin 1999 a, S. 695). Pol Pot je bio besprimerni tiran, janusnog profila: bio je omiljeni nastavnik koji se oduševljavao francuskom poezijom, ali je brutalno ubijao najbliže i ponašao se kao božanstvo na zemlji (Margolin 1999a, S. 695-697). Kod objašnjenja građanskog rata u Kambodži Margolin uključuje i složenu ulogu spoljnih sila, NR Kine i DR Vijetnama, ali uopšte ne govori o ulozi SAD u tim zbivanjima.

Dva su različita gledanja na režim Pola Pota: (1) imanentno izvođenje zločina Crvenih kmera iz Marksove utopije; i (2) ukazivanje na manipulaciju Crvenim kmerima od strane SAD i NR Kine. U prvoj grupi Margolinovo tumačenje nije najisključivije. Tipičan antikomunistički stereotip primenjen na Kambodžu glasi da je dosledni Marks upravo Pol Pot (Cook, bez godine). Pol Pot je bio arhitekta "polja smrti" i porobljavanja kambodžanskog stanovništva na kolektivnim farmama sa drakonskom jednakošću. Između 1975. i 1979. tamo je ubijeno oko 1,7 miliona ljudi, tvrdi Kuk. Crveni Kmeri pokušali su da odmah ostvare u celini Marksovu idealnu viziju društva. Radikalni egalitarizam Crvenih kmera upravo je ono što je